

Αθωνική

Πολιτεία

ΙΣΧΕ
ΝΗΚΑ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2007 - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 140

ΥΠΕΡΑΓΓΘΕ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΘΕΟΤΟΚΕ

Επάκουσον τῆς οἰκτρᾶς μου δεήσεως καὶ μὴ κατασχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου, ἢ μετὰ Θεὸν ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς. Τὸν βρασμὸν τῆς σαρκός μου κατὰσβεςον. Τὸν ἐν τῇ ψυχῇ μου ἀγριώτατον κλύδωνα κατεύνασον. Τὸν πικρὸν θυμὸν καταπραΐνον. Τὸν τύφον καὶ τὴν ἀλαζονείαν τῆς ματαίας οἰήσεως ἐκ τοῦ νοός μου ἀφάνισον. Τὰς νυκτερινὰς φαντασίας τῶν πονηρῶν πνευμάτων καὶ τὰς μεθημερινὰς τῶν ἀκαθάρτων ἐννοιῶν προσβολὰς ἐκ τῆς καρδίας μου μείωσον. Παίδευσόν μου τὴν γλῶσσαν λαλεῖν τὰ συμφέροντα. Δίδαξον τοὺς ὀφθαλμοὺς μου βλέπειν ὀρθῶς τῆς ἀρετῆς τὴν εὐθυνότητα. Τοὺς πόδας μου τρέχειν ἀνυποσκελιστῶς ποίησον τὴν μακαρίαν ὁδὸν τῶν τοῦ Θεοῦ ἐντολῶν. Τὰς χεῖράς μου ἀγιασθῆναι παρασκεύασον, ἵνα ἀξίως αἴρω αὐτὰς πρὸς τὸν Ὑψιστον. Κάθαρόν μου τὸ στόμα, ἵνα μετὰ παρρησίας ἐπικαλῆται Πατέρα, τὸν φοβερόν Θεόν καὶ πανάγιον. Ἄνοιξόν μου τὰ ὦτα, ἵνα ἀκούω αἰσθητῶς καὶ νοητῶς τὰ ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον γλυκύτερα τῶν ἁγίων Γραφῶν

λόγια, καὶ βιώ κατ' αὐτὰ ἀπὸ σοῦ κραταιούμενος.

Διὰ γάρ σοῦ, πανύμνητε καὶ ὑπεράγαθε Δέσποινα, περισώζεται πᾶσα βροτεία φύσις αἰνοῦσα καὶ εὐλογοῦσα Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν παναγίαν Τριάδα καὶ ὁμοούσιον, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς

ΓΕΡΟΝΤΩΝ

✘ Νὰ ἀρκῆσθε σ' αὐτὰ πού σᾶς λέγουν. Μὴ προσπαθῆτε ν' ἀποσπάσετε μὲ πλάγιους τρόπους ἀπὸ τὸν ἄλλο κάτι πού δὲν θέλει νὰ σᾶς τὸ εἰπῇ ἀπὸ μόνος του.

✘ Δύναμη εἶναι ἡ ταχύτητα. Μᾶς ἐξυπηρετεῖ νὰ φθάσωμε στὸν προορισμό μας πιὸ γρήγορα. Μὰ

δύναμη εἶναι καὶ τὸ φρένο. Μᾶς προφυλάσσει ἀπὸ τὰ χειρότερα δυστυχήματα, ἀπὸ τὴν πιὸ θλιβερὴ καταστροφή. Δὲν νομίζετε ὅτι ἡ προσφορά καὶ ἡ δύναμη τοῦ φρένου εἶναι πολυτιμώτερη ἀπὸ τὴν δύναμη καὶ τὴν προσφορά τῆς ταχύτητας; Φρένο λοιπόν! Κρατᾶτε γερὰ τὸ φρένο.

† Γέρων Ἰωήλ

✘ Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ πρὸς τὴν φύση εἶναι ἀμφίδρομη. Ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν Θεό, τὸν Δημιουργό τῆς φύσεως, ἀγαπᾷ καὶ τὸ δημιούργημά Του, τὴν κτίση. Ὅταν ὅμως ὁ ἄνθρωπος καταστρέφει τὸ περιβάλλον παντοιοτρόπως, τότε τί ἄλλο εἶναι παρὰ ἀθεόφοβος καὶ ἀπάνθρωπος;

✘ Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος μὲ τὰ φάρμακα σκότωσε τὰ τριζόνια πού ἐδίωχναν τὰ κουνούπια. Τώρα ἐφτιαξε τριζόνια μὲ μπαταρίες καὶ ὑπερήχους. Τί νὰ πῆ κανεῖς!

† Γέρων Παῖσιος

✘ Κάθε ἄνθρωπος κλίνει πρὸς τὸ κακό καὶ τὴν ἁμαρτία καὶ ὅταν πολυκαιρίσῃ σ' αὐτὴ ἡ προχωρήσῃ καὶ σέ μεγαλύτερα κακά, προσπαθεῖ νὰ καταπνίξῃ τὴν συνείδησή του. Γιά νὰ τὸ πετύχῃ αὐτὸ ἀρχίζει νὰ ἀμφιβάλλῃ γιὰ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ὀρθότητά τους. Τέλος φτάνει στὴν ἀπιστία καὶ ἀποξενώνεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὰ μυστήριά της, κυρίως ἀπὸ τὴν μετάνοια καὶ τὴν ἐξομολόγησι.

† Γέρων Γαβριήλ

✘ Γλύκανε τὴν σκέψι σου μὲ λογισμοὺς παραμυθίας καὶ ἐλπίδος, τὰ λόγια σου πύρωσέ τα μὲ τὴν θέρμη τῆς ἀγάπης στὸν Χριστό σου καὶ ἐνθυμοῦ τὰ παθήματα, τὰ ὁποῖα ὑπέστη ὑπὲρ σοῦ, γιὰ νὰ μείνῃς σταθερός, ἀφοσιωμένος καὶ ταπεινός.

✘ Ὁ πνευματικὸς ἀγώνας ὁδηγεῖ εἰς τὸν Παράδεισον. Οἱ ἐφημερίδες τοῦ οὐρανοῦ τὰ γράφουν ὅλα ὅσα γίνονται ἐδῶ, καὶ τὰ καλά καὶ τὰ κακά.

† Γέρων Ἀμφιλόχιος

ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Οταν οι Απόστολοι έβαλαν κλήρους, για να όρισθί ό τόπος όπου θά πήγαινε ό καθένας να κηρύξη τό Εύαγγέλιο, τότε ζήτησε και ή Παναγία να κηρύξει κι εκείνη κάπου, για να μή μείνη άμέτοχη στό θείο έργο τής εξαπλώσεως τής χριστιανικής πίστεως. Τής έπεσε ό κλήρος να πάη στην Ίβηρία, τήν σημερινή Γεωργία. Έτοιμαζόταν να ξεκινήσει, όποτε παρουσιάζεται ό Άρχάγγελος Γαβριήλ και τής λέει: *“Θεοτόκε Παρθένε, ό Ίησούς Χριστός, ό εκ σου γεννηθείς, σου γνωρίζει ότι ό τόπος πού σου κληρώθηκε είναι ή χερσόνησος τής Μακεδονίας, πού λέγεται Όρος Αθω, ή όποία θά φωτισθί από τό πρόσωπό σου. Από τώρα και στό έξής ό τόπος αυτός θά είναι δικός σου κλήρος, περιβόλι σου και παράδεισος και λιμάνι σωτηρίας αυτών που θέλουν να σωθούν, αλλά και προσφυγή και καταφύγιο και άτάραχο λιμάνι μετανοίας των φορτωμένων από πληθος άμαρτιών”*.

Στό “Άγιον Όρος” υπάρχουν πλείστες όσες εικόνες αφιερωμένες στην Παναγία μας. Η “Αθωνική Πολιτεία” έχει ήδη αναφερθεί σε αρκετές εξ αυτών εκτενώς, όπως τό “Αξιόν Έστιν”, τήν Παναγία τήν Πορταίτισσα, τήν Άντιφωνήτρια, τήν Παναγία του Άκαθίστου. Στό τεύχος αυτό θά σάς παρουσιάσουμε μερικές άλλες θαυματοργές εικόνες τής Παναγίας μας.

“Κουκουζέλισσα”

Ίεράς Μονής Μεγίστης Λαύρας

Μπροστά σ’ αυτήν τήν εικόνα έτελείτο από πολύ παλιά στην Λαύρα ή άγρυπνία του Σαββάτου του Άκαθίστου Όγμου. Μετά τό τέλος αυτής τής άγρυπνίας και άπέναντι απ’ αυτήν τήν εικόνα, συνέβη μία φορά να έχη άποκοιμηθί έλαφρά στό στασίδι του ό κουρασμένος πρωτοπάλης τής Λαύρας και τέως άρχιμουσικός του παλατιού Άγιος Ίωάννης ό Κουκουζέλης, όταν είδε μπροστά του τήν Παναγία να του ανταποδίδη τό “Χαίρε” και να του λήη: *“Χαίρε Ίωάννη! Ψάλλε μου κι εγώ δέν θά σε έγκαταλείψω”*, ενώ συγχρόνως έβαζε στό χέρι του και ένα χρυσό νόμισμα, τό όποιο πράγματι κρατούσε ό Άγιος όταν ξύπνησε. Όταν άργότερα, από τήν πολύωρη άγρυπνία και όρθοστασία, στίς όποιες έπιδιδόταν με ζήλο, προσβλήθηκαν τά πόδια του, ή Θεοτόκος έμφανίσθηκε πάλι στό όνειρό του και τόν θεράπευσε. Η θαυματοργή αυτή εικόνα βρίσκεται σήμερα τοποθετημένη σε ξύλινο θρόνο μέσα στό όμώνυμο παρεκκλήσι τής Μονής.

“Κτιτόρισσα ή Βηματάρισσα”

Ίεράς Μονής Βατοπεδίου

Όταν κάποτε έγινε έπιδρομή των Άράβων στην Μονή, ό ιεροδιάκονος και βηματάρης (έπιμελητής του Ίερου Βήματος και συνεπώς υπεύθυνος για τά άγια λείψανα και λοιπά κειμήλια πού φυλάσσονται εκεί) πρόλαβε και έκρυψε μέσα στό φρεάτιο τής Άγίας Τραπεζής (άρχαίο χωνευτήρι) μία πολύτιμη εικόνα τής Θεοτόκου και έναν Σταυρό, τοποθετώντας μπροστά τους και μία άναμμένη λαμπάδα. Τό Μοναστήρι λεηλατήθηκε και οι μοναχοί ώδήγήθηκαν αιχμάλωτοι στην Κρήτη, απ’ όπου μετά 70

χρόνια ό επίζήσας ιεροδιάκονος έλευθερώθηκε και επέστρεψε στό Μοναστήρι. Εκεί βρήκε άγνωστους νέους μοναχούς, πού δέν ήξεραν τίποτε για τά κρυμμένα κειμήλια. Τότε άνοιξαν τό φρεάτιο και βρήκαν τήν εικόνα και τόν σταυρό, όρθια πάνω στό νερό, ενώ ή λαμπάδα έκαι άκόμη. Η εικόνα αυτή βρίσκεται σήμερα στό σύνθρονο του Ίερου Βήματος, λέγεται δέ και “Κτιτόρισσα” από τό γεγονός ίσως ότι ή άνεύρεσί τής σχετίζεται με τήν άνοικοδόμησι τής Μονής από τούς τρεις άδελφούς και κτίτορες τής Μονής, Άθανάσιο, Νικόλαο και Άντώνιο, πού έμόνασαν εκεί περι τά τέλη του δεκάτου αιώνας.

“Παραμυθία”

Για τήν εικόνα αυτή διηγείται ή παράδοσι ότι ή αρχική έκφρασι των προσώπων και ή στάσι του σώματος του Κυρίου και τής Θεομήτορος άλλαξαν, όταν συνέβη τό έξής θαύμα: Όταν κάποτε αποβιβάσθηκαν κρυφά πειρατές στην παραλία τής Μονής και περίμεναν κρυμμένοι τό πρωινό άνοιγμα τής πύλης, για να έπιτεθούν, ό Ηγούμενος, πού μετά τό τέλος του όρθρου έμεινε μόνος για να συνεχίσει τήν προσευχή του, άκουσε τά έξής λόγια από τήν εικόνα τής Παναγίας: *“Μήν άνοιξετε σήμερα τίς πύλες τής Μονής, αλλά άνεβήτε στα τείχη και διώξετε τούς πειρατές”*. Στρέφοντας τό βλέμμα του προς τήν εικόνα είδε τό Θείο Βρέφος ν’ άπλώνη τό χέρι Του και να σκεπάζη τά χείλη τής Μητέρας Του λέγοντας: *“Μή, Μητέρα μου, άφησέ τους να τιμωρηθούν όπως τούς άξίζει”*. Άλλά ή Παναγία, πιάνοντας τό χέρι του Υιού της και στρέφοντας λίγο τό κεφάλι για να έλευθερώσει τά χείλη της, επανέλαβε τά ίδια λόγια. Αυτός ό τελευταίος σχηματισμός των προσώπων παρέμεινε μόνιμα στην εικόνα, ενώ οι μοναχοί, άφου σώθηκαν θαυματοργικά από τούς πειρατές, εύχαρίστησαν τήν Παναγία και ώνόμασαν τήν εικόνα της αυτή “Παραμυθία”, πού σημαίνει καταπράυνσι ή μετριασμός, έννοιες πού εξ ίσου άποδίδουν τό περιστατικό του θαύματος. Η εικόνα είναι τοιχογραφία και βρίσκεται στον δεξιό χορό του όμώνυμου παρεκκλησιου τής Ίεράς Μονής Βατοπεδίου.

“Τριχερούσα”

Ίεράς Μονής Χιλανδαρίου

Η εικόνα αυτή είναι εκείνη στην όποία, με δικαιο παράπονο, κατέφυγε και προσευχήθηκε θερμά ό Άγιος Ίωάννης ό Δαμασκηνός, κρατώντας τό κομμένο δεξί του χέρι, με τό όποιο συνέγραφε τούς λόγους ύπέρ των Άγίων Εικόνων και τό όποιο του εκόπη από έπιβουλή των Εικονομάχων. Η Παναγία θαυματούργησε συγκολλώντας και ζωογονώντας τό νεκρό χέρι του θεράποντός της κι εκείνος τής αφιέρωσε άσημένιο άνάθημα σε σχήμα χεριου, πού ή θέσι του στην εικόνα τό κάνει να φαίνεται σαν ένα τρίτο χέρι τής Παναγίας.

Η εικόνα, πού μέχρι τόν 12ο αιώνα εφυλάσσετο στην Λαύρα του Άγιου Σάββα, δωρήθηκε στον Άγιο Σάββα, Άρχιεπίσκοπο Σερβίας και κτίτορα τής Μονής Χιλανδαρίου κατά τήν έπίσκεψί του στους Άγίους Τόπους. Αυτός τήν μετέφερε στην Σερβία, απ’ όπου άργότερα μετεκομίσθη με θαυμαστό τρόπο στό “Άγιον Όρος”, όταν κατά τίς

έσωτερικές ταραχές πού συνέβησαν στην Σερβία επί βασιλείως Ούροση του Ε', ο ήμιονος, πού τήν μετέφερε πάντοτε πρό του στρατεύματος στις διάφορες μάχες, χάθηκε και, προχωρώντας μόνος του, έφθασε μέχρι τό Χιλανδάρη.

Σέ μεταγενέστερη εποχή, όταν προέκυψε διχόνοια στην αδελφότητα τής Μονής Χιλανδαρίου έξ αιτίας τής εκλογής νέου Ήγουμένου, ή "Τριχερούσα" μετατοπίσθηκε θαυματουργικά από τό Ίερό Βημα, όπου ήταν μέχρι τότε, στο στασιδί του Ήγουμένου, ενώ συγχρόνως ένάρετος έρημίτης μοναχός πληροφορήσε τήν αδελφότητα, ότι στο έξής, και πρός άποφυγήν φιλονικιών, δεν θά εκλέγεται Ήγούμενος στο Χιλανδάρη, διότι ή Παναγία θά κρατήσει τήν θέσι αυτή και θά διοική τό Μοναστήρι. Πράγματι, μέχρι σήμερα, ή χιλανδαρινή αδελφότης, ενώ διαιτάται κοινοβιακά, στερείται Καθηγουμένου και διοικείται κατά τό σύστημα τών ιδιορρυθμών Μονών.

"Φοβερά Προστασία"

Ίεράς Μονής Κουτλουμουσίου

Αυτή ή εικόνα τής Θεοτόκου ήταν τό μόνο άντικείμενο πού σώθηκε από μία φοβερή πυρκαϊά, ή όποία κατέστρεψε όλόκληρο ένα μετόχι τής Μονής στην Κρήτη. Μεταφέρθηκε στην Μονή, όπου εξακολουθεί νά έπιτελή πολλά θαύματα, όπως μαρτυρείται από τούς Πατέρες τής Μονής και τούς προσκυνητές. Σέ πρόσφατη πυρκαϊά του δάσους τής Μονής, οι μοναχοί έτρεξαν επί τόπου μέ τήν εικόνα και σέ λίγο ραγδαία βροχή σταμάτησε τήν καταστροφή. Βρίσκεται στο τέμπλο του παρεκκλησιού του Καθολικού και τήν Τρίτη τής Διακαινησίμου λιτανεύεται από τό Μοναστήρι στο Πρωτάτο, όπου άνταποδίδει τήν επίσκεψι του "Αξιόν Έστιν", πού γίνεται τήν προηγούμενη μέρα στο Κουτλουμούσι.

"Γερόντισσα"

Ίεράς Μονής Παντοκράτορος

Σ' αυτήν τήν εικόνα, πού βρίσκεται στον κίονα του άριστερου χορού του καθολικού τής Μονής, ή Παναγία παριστάνεται σέ όρθια στάσι δεήσεως, χωρίς τόν Χριστό. Στην άσημνία επένδυσι τής εικόνας φαίνεται ένα πιθάρι πού ξεχειλίζει, θυμίζοντάς μας ένα θαύμα τής Παναγίας, ή όποία εισακούοντας τίς προσευχές του Γέροντος (έξ ου και "Γερόντισσα") γέμισε μέ λάδι τά άδεια πιθάρια τής Μονής. Σέ μία έπιδρομή Σαρακηνών στην Μονή ένας άπ' αυτούς προσπάθησε νά σχίση τήν εικόνα σέ κομμάτια, για ν' ανάψη μ' αυτά τότσιμπούκι του, αλλά έχασε άμέσως τήν όρασί του και οι σύντροφοί του πέταξαν τήν εικόνα σ' ένα κοντινό πηγάδι. Ο τυφλός ιερόσουλός παιδεύτηκε τόσο κατά τήν ώρα του θανάτου του, ώστε παρήγγειλε στους δικούς του άκόμα και μετά τόν θάνατό του νά πάνε στο "Άγιον Όρος και νά βγάλουν τήν εικόνα από τό πηγάδι, πράγμα τό όποιο και έγινε, άφού ή εικόνα είχε παραμείνει εκεί όγδόντα χρόνια.

"Γοργοεπήκοος"

Ίεράς Μονής Δοχειαρίου

Ή πιό γνωστή, μετά τήν "Πορταίτισσα" θαυματουργή εικόνα του Άγίου Όρους είναι άρχαία τοιχογραφία τής Παναγίας, πού βρίσκεται έξωτερικά στον ανατολικό τοίχο τής Τραπεζής και πρός τά δεξιά τής εισόδου της. Τό 1664 ο τραπεζάρης Νείλος, πού περνούσε τακτικά μπροστά από τήν εικόνα κρατώντας στο χέρι άναμμένα δαδιά για τήν ύπηρεσία του στην τράπεζα, άκουσε μία φωνή νά του λέη τά έξής: "Νά μήν ξαναπεράσης από έδω μέ δαδιά καπνίζοντας τήν εικόνα μου". Ο Νείλος δεν έδωσε ιδιαίτερη σημασία στην φωνή, ή όποία όμως σύντομα ξανακούστηκε επιτιμώντας τόν μοναχό και αφήνοντάς τον τυφλό. Οι άδελφοί άρχισαν νά περνούν μέ πολλή εύλάβεια μπροστά από τήν εικόνα, τής κρέμασαν άκοίμητο καντήλι και διέταξαν τόν νέο τραπεζάρη νά τήν θυμάζη καθημερινά. Ο τυφλός Νείλος περνούσε όλο τόν καιρό του σ' ένα στασιδί μπροστά στην εικόνα, παρακαλώντας τήν Παναγία νά τόν συγχωρήσει και νά τόν θεραπεύσει, πράγμα τό όποιο και έγινε, όταν, για τρίτη πλέον φορά, άκούστηκε φωνή από τήν εικόνα, πού πληροφορούσε τόν Νείλο ότι ή δέσσι του εισακούστηκε και ότι στην δική της μετά Θεόν προστασία και σκέπη θά επρεπε στο έξής νά καταφεύγουν για κάθε τους ανάγκη οι μοναχοί. Αυτή θά τούς άκούη γρήγορα, γιατί τό όνομά της είναι "Γοργοεπήκοος". Πολύ σύντομα τό θαύμα αυτό και ή υπόσχεσι τής Θεοτόκου έγιναν γνωστά σέ όλο τό Όρος και ή εικόνα της αυτή έγινε παναγορευτικό προσκύνημα. Ο διάδρομος κλείστηκε και ή εικόνα συμπεριλήφθηκε σέ παρεκκλησί, πού κτίστηκε πρός τά δεξιά της.

"Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ"
Ίερομονάχου Μαξίμου Άγιορείτου

ΑΠΟ ΤΟ

ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ

Θυσία & Κέρδος

Ο άββας Παφνούτιος δεν έπινε εύκολα κρασί. Κατά τήν διάρκεια ενός ταξιδιού του όμως στην έρημο συνάντησε μία συμμορία ληστών τήν ώρα πού έπιναν. Ο άρχιεπιστής ενώνριζε τόν άββα Παφνούτιο και ήξερε ότι άποφεύγει νά πίνη, αλλά βλέποντάς τον κατάκοπο από τήν όδοιορία τόν λυπήθηκε και, για νά τόν ξεκουράσει, πήρε ένα ποτήρι κρασί στο ένα χέρι και ένα σπαθί στο άλλο, τόν πλησίασε και, προτεινόντάς του τό κρασί, είπε μέ άγριεμένο ύφος:

- Άν δεν τό πιης όλο άμέσως, θά σέ σκοτώσω.

Ο Όσιος κατάλαβε γιατί τό έκανε αυτό ο ληστής, έννόησε τό θέλημα του Θεού και, θέλοντας νά τόν κερδίσει, πήρε τό ποτήρι και ήπιε όλο τό περιεχόμενό του.

Ο άρχιεπιστής στην αρχή πάραξενεύθηκε, ύστερα όμως σκέφθηκε ότι είχε φερθεί σκληρά στον άββα και του είπε:

- Συγχώρησε με, άββα μου, πού σέ στενοχώρησα.

- Δεν μέ στενοχώρησε καθόλου, άποκρίθηκε ο Όσιος χαμογελώντας. Πιστεύω μάλιστα ότι γι' αυτή σου τήν καλωσύνη, ο Θεός θά σέ άνταμειψή όχι μόνο σ' αυτή τήν ζωή, αλλά και στην άλλη.

- Μέ τήν χάρι του Θεού, ύποσχέθηκε τότε ο άρχιεπιστής, από τώρα και στο έξής δεν πρόκειται νά κάνω κακό σέ κανένα.

Έτσι ο διακριτικός άββας κέρδισε τόν άρχιεπιστή, θυσιάζοντας τό θέλημά του.

Αθωνικά

Ἡ πρόνοια τῆς Γλυκοφιλοῦσης

Κατά τὴν διάρκεια τῆς γερμανικῆς κατοχῆς, στὴν Ἱερά Μονὴ Φιλοθέου, στό Ἅγιον Ὄρος, οἱ προμήθειες τοῦ σιταριοῦ εἶχαν φθάσει σχεδόν στό τέλος τους. Μὴ γνωρίζοντας πῶς ἀλλοιῶς ν' ἀντιμετωπίσουν τὸ πρόβλημα, οἱ Πατέρες πῆραν, μέ βαρειά καρδιά, τὴν ἀπόφασι νά κόψουν τὴν φιλοξενία.

Ἐνας εὐλαβῆς Γέροντας ὅμως, ὁ Γερο-Σάββας, ὅταν τὸ ἔμαθε, πολὺ λυπήθηκε καὶ παρακαλοῦσε τὴν Γεροντία νά μὴ τὸ κάνουν αὐτό, γιατί θά λυπήσουν τὸν Χριστό καὶ θά φύγη ἡ εὐλογία ἀπὸ τὴν Μονή. Τοὺς ἔλεγε δὲ καὶ πολλὰ παραδείγματα ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή, ὅπως τῆς Σωμανίτιδος χήρας μέ τὸν Προφήτη Ἡλία καὶ ἄλλα πολλά. Τελικὰ οἱ παρακλήσεις του εἰσακούσθηκαν.

Τὸ πρόβλημα ὅμως ἐξακολουθοῦσε νά ὑπάρχει καί, φυσικά, ὅσο περνοῦσε ὁ καιρός, γινόταν καὶ πιὸ ἔντονο. Ἔτσι, κάθε λίγο καὶ λιγάκι, οἱ Πατέρες ἐνοχλοῦσαν τὸν Γερο-Σάββα καὶ τοῦ ἔλεγαν:

- Τὸ ἀλεύρι τελείωσε. Τί θά γίνῃ τώρα;

Ὁ Γέροντας τοὺς ἀπαντοῦσε:

- Πατέρες μου, αὐτὸ τὸ λίγο πού ὑπάρχει ἀκόμη, ἄς τὸ φάμε μαζί μέ τὸν κόσμο, καὶ ἡ Παναγία δέν πρόκειται νά μᾶς ἀφήσῃ ἔτσι.

Εἶχαν ἀπομείνει πιά μόνο εἴκοσι πέντε ὀκάδες σιτάρι στὴν ἀποθήκη τῆς Μονῆς, καὶ τίποτε ἄλλο, καὶ ἄρχισαν οἱ Πατέρες νά διαμαρτύ-

ρῶνται στὸν Γερο-Σάββα κάπως πειραχτικά:

- Ἐ, Γερο-Σάββα, τελείωσε τὸ σιτάρι. Τί γίνεται τώρα;

Τὸ εὐλαβέστατο καὶ πιστὸ Γεροντάκι ἀπήντησε:

- Μὴ χάνετε, εὐλογημένοι, τὴν ἐλπίδα σας στὴν Γλυκοφιλοῦσα μας. Ἀλέστε κι αὐτές τίς εἴκοσι πέντε ὀκάδες σιτάρι, κάντε το ψωμί καὶ μοιράστε το στοὺς Πατέρες καὶ τοὺς λαϊκοὺς. Ὁ Θεὸς θά φροντίσῃ ἔπειτα γιὰ ὅλους μας, σάν καλὸς Πατέρας.

Οἱ Πατέρες ἀκολούθησαν πιστὰ τίς ὁδηγίες του. Ἄλεσαν τίς τελευταῖες ὀκάδες σιταριοῦ, ζύμωσαν ψωμί, τὸ ἔψησαν καὶ τὸ μοίρασαν. Ὅταν κόντευε νά τελειώσει τὸ ψωμί, πολλοὶ ἄρχισαν νά ἀπελπίζονται. Πρὶν προλάβουν νά πεινάσουν ὅμως, ἔφθασε ἕνας καπετάνιος ἀπὸ τὴν Καβάλα στὴν Μονὴ Φιλοθέου καὶ ζήτησε ν' ἀγοράσῃ ξυλεία, δίδοντας γιὰ ἀντίτιμο... σιτάρι.

Βλέποντας τόσο ὀλοζώντανη τὴν πρόνοια τῆς Παναγίας, πού φρόντισε σάν καλὴ Μάνα τὰ παιδιά της, οἱ Πατέρες δόξασαν ὅλοι μαζί τὸν Θεό. Περισσότερο φυσικά ἀπ' ὅλους δόξασε τὸν Θεὸ καὶ εὐχαρίστησε τὴν Παναγία ὁ Γερο-Σάββας, ὁ ὁποῖος καὶ τὴν εὐχαριστοῦσε συνέχεια μέ τὴν ἀγία του ζωή.

Ὅταν οἱ Πατέρες τὸν πλησίασαν γιὰ νά τὸν εὐχαριστήσουν γιὰ τὴν πίστι πού εἶχε δείξει στὴν Παναγία καὶ ἡ ὁποία τοὺς ἔσωσε, ὁ Γέροντας εἶπε μόνο μία φράση:

- Δέν σᾶς ἔλεγα, εὐλογημένοι, ὅτι ἡ Παναγία μας δέν θά μᾶς ἀφήσῃ;

✠

Αθωνική

πολιτεία

ΙΕΡΑ ΚΑΛΥΒΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ τῆς ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΙΕΡΑ ΣΚΗΤΗ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ: Σίμων Μοναχός

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ἀστέριος Δ. Κόκκαλης

Ἐπιμελητής τυπογραφείου: Παναγιώτης Νταλακούρας

Κυρίλλου Δουκαρεως 6 - 114 71 ΑΘΗΝΑ - τηλ. 210-6447.903

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 0,10 € κωδ. ταχ. 2777

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ